

Chiang mai, maart 2012

Deze nieuwsbrief moet ik helaas beginnen met een zeer vervelend bericht voor een van onze jongeren. Begin december 2011 is de moeder van Asa, enigszins onverwacht, overleden. De jongen werd op school gebeld door een tante en is spoorlags naar het dorp vertrokken waar zijn moeder woonde. Hij heeft geen afscheid van haar kunnen nemen want bij aankomst was zij al overleden. Asa heeft nog een oudere broer en zus. Zijn vader was enkele jaren geleden overleden.

Kerst

Ook het afgelopen jaar hebben wij weer een kerstfeest gehad. Behalve onze eigen kinderen en jongeren waren ook een paar zussen en vriendinnen van onze kinderen meegekomen. Het is een Thaise traditie dat op zulke dagen voor de kinderen spelletjes worden georganiseerd. Een van deze spelletjes bestond uit het bamboe-klimmen. Een lange bamboepaal was in de grond geplaatst en diegene die het eerst bovenkwam zou de prijs in de wacht slepen. De moeilijkheidsgraad was verhoogd omdat de paal was ingesmeerd met vet. De prijs, een geldbedrag, was beschikbaar gesteld door een op bezoek zijnde opa. Hoewel veel hilltribe kinderen een meester zijn in het tot op grote hoogte in bomen klimmen, kwamen zij dit maal niet verder dan slechts enkele meters. Er moest dus worden samengewerkt. Na vele gestrande, beter gezegd afglijdende pogingen lukte het enkele jongens om boven te komen. Zij hebben de prijs gedeeld.

Verder waren er ook nog andere spelletjes die zeker niet zouden misstaan tijdens een Hollandse Koninginnendag.

Na het spelen werd het vuur onder de barbecue aangestoken en werden de kippenpoten geroosterd. In de loop van de dag werd het steeds duidelijker dat er een nieuwe hilltribe zich aan het ontwikkelen was. De oudere Lisu jongens kregen steeds meer contact met de Karen meisjes. Tot aan het moment van dit schrijven gaan nog verschillende contacten door. Een bijkomend verschijnsel is dat ik zowel door de meisjes als de jongens in vertrouwen wordt genomen en soms wordt gebruikt om boodschappen door te geven. Deze boodschappen zijn zowel letterlijk als figuurlijk. Met Valentijnsdag moest ik chocolaatjes doorgeven omdat ze het niet rechtstreeks aan elkaar durfden te geven. Een taak die ik vanzelfsprekend heb uitgevoerd.

ok bij andere, oudere jongeren zijn de hormonen volop actief. Zowel de huisvader als ik worden regelmatig geconfronteerd met vele zaken op het gebied van de ontluikende liefde. Gelukkig verschillen zij in dat opzicht niet van hun leeftijdsgenoten elders op de wereld.

Vissen

Zoals u weet volgen 4 jongeren in Sanpaton een agrarische opleiding. In eerste instantie woonden zij in iets wat op een barak leek, achter de school. Inmiddels hebben zij deze barak verlaten en wonen nu vlak bij de varkensstal en kippenren. Op verzoek van de leraren verzorgen zij deze beesten. Het voordeel is dat ze nog meer zelfstandig wonen en de beschikking hebben over meer eten, vooral eieren. In de vakantieperiode worden ze betaald voor de verzorging van de beesten.

Achter de stallen is een soort ven waar het water wordt opgevangen. De heren kregen het plan om daar vissen te gaan kweken met het doel om die later op de markt te gaan verkopen. Ik kreeg het verzoek om een 100-tal vissen te kopen. Pla-doe heet die soort. Een katvis met veel graat maar ook erg lekker. Afgelopen weekend kreeg ik een emmer met vis mee voor de kinderen in het kindertehuis.

Varkens

Vorig jaar hebben wij 2 biggen gekregen met het doel om die vet te mesten en mee door te fokken. Dat is gedeeltelijk gelukt. Ze zijn vet gemest en de zeug zou gedekt worden. Tijdens het transport naar de beer heeft zij iets aan haar poot gekregen waardoor dit niet lukte. Omdat de boer medelijden met de kinderen had, kwam hij met het voorstel om het varken voor ons te verkopen. Van de opbrengst konden wij weer een drachtig varken van hem kopen. Inmiddels heeft deze zeug 8 kleine biggen geworpen. Een paar van deze biggen gaan straks in de vakantie met enkele kinderen mee naar hun dorp in de bergen. De zeug wordt weer gedekt zodat in de vakantie in oktober andere kinderen ook een big mee naar huis kunnen nemen. Het is weer eens wat anders dan met een bloemetje thuiskomen.

Bezoek

Begin februari kregen wij bezoek van een vertegenwoordiger van een Rotterdamse stichting die ons regelmatig verrast met een donatie. De man was op vakantie in Thailand en vroeg of hij onze projecten kon bezoeken. Natuurlijk, graag zelfs. Hij heeft zowel het kindertehuis als het huis in Sarapee bezocht. Hij vond beide projecten leuk en heeft toegezegd om ons verder te helpen bij de aanschaf en vervanging van enkele noodzakelijke spullen zodat wij weer geholpen zijn.

Examen

Dit jaar hebben wij weer een jongere die examen moet doen. Angela, een meisje van 15 jaar sluit de middelbare school af. In overleg met haar oudere broer is besloten dat zij verder gaat studeren in de provincie Chiang rai. Zij zal dus ons huis verlaten. Zij en wij vinden het jammer dat ze weggaat want het is gewoon een leuke meid. Maar voor haar verdere opleiding is het wel de juiste keuze. Ik verwacht overigens wel dat wij haar financieel moeten blijven ondersteunen.

Tot slot wil ik iedereen opnieuw hartelijk bedanken voor uw steun en donaties. Begin april kom ik weer naar Nederland. De verwachting is dat ik weer een nieuwe I.C.D. geïmplantéerd krijg. Er blijft zeker tijd over om velen van u te ontmoeten.

Namens de stichting Hilltribe's children,
Joop Rieff